

מעילות מדינית נרחבת מצד מדינות ערב נגד מוביל המים הארצי, תעסיק בעתיד הקרוב את מדיניות החוץ הישראלי. מצרים, סוריה, ירדן ועיראק — כל אחת בניפרד — יפנו למעצמות הגדולות בתביעה להכריח את ישראל לא להזרים מי מקורות הירדן דרומה.

הערבים יענו, כי מים אלה שייכים להם וכי הפעלת המוביל תפגע קשות בתוכנית הפיתוח שלהם. הם אף לא יחססו להודיע, כי הפעלת המוביל עשויה לשמש גורם רציני להתלקחות מלחמה במרחב.

אין זה מן הנימנע, כי בעיות המרחב יזכו לדיון בין המעצמות הגדולות. הטייפ קנדי עשוי לבקש את המרסאל סיטו, העומד

לבקר בווינגטון, לזיום פנישה בדרג גבוה, בניסיון להפיג את המתחיות במר-

חב, כשלב ראשון להשכנת שלום בין ישראל ומדינות ערב. קנדי אף יבקש מסיטו לסייע לו בריכוך עמדתו של עבד אלנאצר, בהבטיחו כי הוא עצמו ידאג לריכוך ישראל.

לא תהיה כל פעילות ישראלית רצינית בקשר עם קבלת ישראל לשוק האירופי. שר האוצר פנחס ספיר בדה שאין סיכויים

לצירוף קרוב לשוק, לכן לא כדאי גם לעשות צעדים בכיוון זה. בצורה זו,

יבקש למנוע לפחות את הבושה של סירוב בניגוד לאשכול, שראה לעצמו מעין חובה אישית לסיים את המשאומתן עם ראשי השוק, סבור ספיר כי מוטב לא להיכנס עם ראש בריא למיטה חולה זו.

יעבור זמן רב מאוד עד שהממשלה תגיש לבצע את החלטות ועדת הורוביץ, לגבי דירוג עובדי המנגנון הממשלתי.

העם שיעור ברחוב הירקון

השמש הלוהטת של חודש אלויל היכתה על ראשיהם. שלושים-ואחת המעלות הלחות של תל-אביב העלו זיעה על מצחיהם. אך שישים הגברים והנשים, שצעדו בסך ב- רחוב הירקון, החזיקו מעמד.

לא היו אלה צועדים רגילים, מפגינים מקצועיים של מפלגה, או ותיקי-המתאה של השכונות. היתה זאת הפגנה בלתי-רגי לה ביותר, כי כל משתתפיה נימנו על שיכבת-העילית של החברה הישראלית, בני- התפוקים המפוקים ביותר של הארץ: בעי- לי הדרכונים האמריקאים.

כולם היו קצת מבויישים. הודתה צעירה, בעלת עקבים גבוהים ותסרוקת יקרה, ב- עברית בעלת מיבטא אנגלו-סאכסי בולט: „אף פעם לא הלכתי ככה ברחוב. אני קצת מתביישת.“

אולם לא היה מקום לבושה. להיפך: שר- שים המפגינים של רחוב הירקון נתנו לי- מדינה כולה שיעור חשוב מאוד באורחות — שיעור העולה על כל לימודי האור-

הרחובות הראשיים. יושבראש הכנסת ה-ת: בצר אף הוא מאחורי שרשרות של שוטרים נושאי-אלות, סירב בחוקף לקבל אף מש- לחת שקטה של נציגי המפגינים.

לשאלה הראשונה נוספה שניה. בחשינגטון צעדו בראש המפגינים, יחד עם מנהיגי הכושים ואנשי הכמורה הנוצרית, גם ראשי הציבור היהודי. הם קיימו מסורת עתיקה, שהזעיקה את היהודים תמיד אל השורה הראשונה בכל מאבק נגד הפלייה

גזעית ועדתית. אותה שעה רדפה משטרת דרום-אפריקה אחרי אישים יהודיים אחרים, שהעמידו עצמם לרשות מאבק הכושים שם. אך אף אחד מאותם מנהיגים יהודיים ב- פזורה לא ראה עד כה חובה לעצמו לפעול למען חיסול ההפלייה במדינת ישראל.

הדבר מזכיר בדיחה, המתהלכת מזה שנים בארצות אירופה המזרחית. גיבור הבדיחה הוא יהודי בשם אברמוביץ, אב לשלושה בנים. כשנשאל מה מעשי בנו בכורו, שמו ליק, ענה: „הוא בונה את הסוציאליזם ב- פולין!“ לשאלה בדבר מעשי של בנו ה- שני, יוסלה, השיב: „הוא בונה את הסוציא- ליום ברומניה!“

לבסוף נשאל על בנו השלישי, איציק.

„הוא עלה לישראל“, ענה האב בגאחה.

„האם הוא בונה שם את הסוציאליזם?“ נשאל.

קרא האב, בהתרגשות: „מה? השתעפת? בארצנו שלנו?“

מדיניות מעביר הכרק

נציגי האומות התכנסו מסביב לפרסה ה- גדולה של מועצת-הבטחון, כדי להחליט אם לגנות, ואף לגנות, את רוצחי שני הנחל- אים באלמגור.

הרוב המערבי הציע לגנות את הרצח ב- פה מלא, אך את הרוצחים המשווערים רק ברוב. המיעוט הערבי והקומוניסטי הציע לגנות את הרצח, אך לא לגנות את הרוצ- חים המשווערים בכלל.

על רקע זה נערכו תמרונים דיפלומטיים מסובכים, כונסו ישיבות דחופות של נציגי מדינות, נקראו שגרירים ונשלחו איגרות.

מאחר שהגינני החרוף ביותר לא יחזיר לחיים את הנרצחים, וגם לא ישנה במאומה את המצב העובדתי בגבול, ניראה הכל כמו מישחקילידים. האורח הישראלי יכול היה לשאול: לשם מה כל ההתרוצצות?

אינפאמטיריות יעילה. אולם יש ב- מישחק זה שיטה מסוימת, ההופכת את מועצת-הבטחון למכשיר בינלאומי חשוב — למרות הרושם האינפאנטילי של מעשיה.

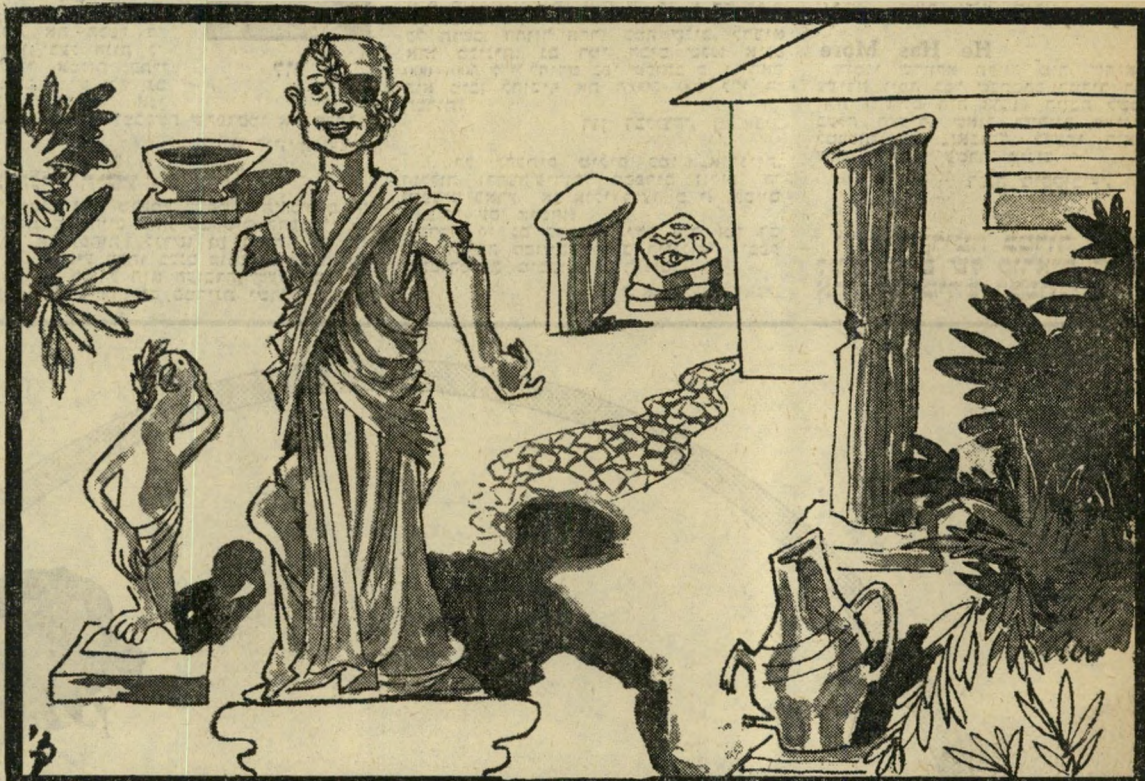
כי מאז הפועלה המועצה, שורר השקט בגבול. שום מדינה אינה מוכנה להרגיז את משפתח-העמים עליידי פרובוקציה גלויה ב- עת ניהול הדיון, כך נרגע המצב בגבול לפחות זמנית.

יש למועצה עוד שימוש אחר. כל סיכסוך גבול, ביחוד כשהוא מלחמ מעשה-קטל מן המארב, מעורר בהכרח התרגשות לאומית עליונה, בימים עברו היתה התרגשות כזו מובילה כמעט אוטומטית למלחמה בין ה- עמים. גם בארץ היתה התרגשות כזו מובי- לה לא פעם את הממשלה, מרצון או מאונס, לביצוע פעולת-תגמול — גם כאשר היה ברור כי הפעולה לא תועיל במאומה.

הדיון במועצת-הבטחון משמש כמעביר- ברק, המסיח את ההתרגשות הלאומית ה- מוצדקת לאפיק בלתי-מסוכן. מאחר שה- ניסיון מוכיח בעליל כי שום פעולת-תגמול אינה מביאה שום תועלת מעשית בגבולות ישראל, ולעיתים קרובות אף מחמירה את המצב, הרי פעולתו של מעביר-ברק חיובית מאוד — גם אם זו אינה מביאה שום תועלת אחרת. האינפאנטיליות הדיפלומטית מסוכנת פחות מזה המיליטריסטית.

התיה ההחלטה הסופית של המועצה אשר תהיה — גינוי מלא, גינוי חלקי, כמעט גינוי, גינוי מסוייג או וטו על גינוי — הברכה העיקרית כבר הושגה. על כך מגיעה למועצה תודה. ביחוד מצד הורי הצעירים שלא נפלו בפעולת-תגמול סרת-היעולות.

כדי להעמיד את הדבר במיבחן, הריץ השבוע התעד היהודי-ערבי לביטול המימשל הצבאי את המיברק הבא לרב יואכים פרינץ, נשיא הקונגרס היהודי האמריקאי ואחד מ- מנהיגי ההפגנה בווינגטון: „ערב המיעד למען הזכויות האזרחיות, אנו מבקשים מסך, כנציג היהודי הבכיר, ומכל שאר ה- אירגונים היהודים המשתתפים במיצע, ל- התערב אצל ראש ממשלת ישראל למען ביטול המימשל הצבאי, השולל את הזכויות האזרחיות מערביי ישראל.“

מימצאים ארכיאולוגיים בצהלה

למרות שהממשלה אישרה את הדו"ח, והוא אושר גם עליידי המועצה הפועל של ההסתדרות, תנקוט הממשלה בקו מתון לגבי הגשמתו, תוך הדגשה כי היא אינה סוותרת על עצם הרעיון. קו זה אינו אלא תכסיס לבלום תביעות חדשות

מצד עובדי המדינה, בעוד הדו"ח מרחף מעל ראשם כהבטחה לעתיד. יחד עם זאת, לא יוכלו הפקידים לנהל מערכה נגד הדו"ח, כל עוד אין מנסים להגשימו הלכה למעשה.

שיחות רציניות בדבר איחוד בין מפא"י ואחדות-העבודה יגרמו לקיום שיחות מקבילות בין חרות לבין הליבראליזם.

בקרב הליבראליזם מתגבשת הועה, שמיזוג בין מפא"י לבין אחדות-העבודה מחייב מיזוג ימני.

מפא"י תפעיל, כבר בשבועות הקרובים, מחלקה מיוחדת לתמיכה בעדות המזרח. מחלקה זו תעסוק, בין היתר, גם בטיפוח צורכי-ידת וסעד לעולים נחשלים, במחנות קליטה ושיכונים.

שר הפנים, חיים משה שפירא, ילחם בתוקף נגד ביטול ההקפאה של תוכנית ל' לבניית צפון תל-אביב מעבר לירקון. השר סבור, כי חלק ניכר של השטחים שבכיפה זו חייב הפעל לפארק גדול, אפילו אם יעלה הדבר מיליונים לבעלי הקרקעות.

מנהל „מינהל מקרקעי ישראל“, יוסף וייץ, עומד לחתי- פטר בקרוב. במקומו יתמנה דויד טוביהו, ראש עיריית באר-שבע לשעבר וכיום מנהל מחוז תל-אביב והמרכז בסינהל. בממשלה קיימת הטברה, שטוביהו הנוקשה לא ישלים עם מעשי השחיתות שרחחו תחת וייץ.

צפויה פעולה משטרית מיוחדת נגד מועדוני החשפנות. למרות הדעה של לישכת התיירות הממשלתית, כי מועדונים אלה הכרחיים בארץ של תיירות, לוחצים חוגים דתיים וחינוכיים על המספרה לאסור הופעות הסטרפיטו.

היהיית מתביישת אילו נשארתי בבית ב- שעה כזאת, אמרה אותה צעירה, כשמחתה את הנועה מעל פניה המאופרים, „אני אמ- ריקאית. כאמריקאית עלי לעשות את הכל כדי שבמדינה שלי ישורר הצדק.“

השגרירות האמריקאית לא הזעיקה את ה- מישרה, כדי לסלק בכוח את המפגינים ש- צעדו לעברה. גם היא נתנה למדינת-ישראל שיעור באורחות טובה. נציגי המפגינים נת- קבלו באדיבות עליידי מיופה-הכוח, שהבי- טח להם להעביר את דברם לממשלתו.

דוממה בירושלים. לבב המסתכל ה- ישראלי ביצבצה, מאלוה, שאלה מסרירה: כמה מבני העילית הישראלית מוכנים לצעוד בישראל נגד ההפלייה הלאומית של בני ה- מיעוט הערבי? כמה מהם מוכנים לצעוד נגד ההפלייה העדתית של בני עדות-המזרח? ואילו צעדו, כיצד היה השלטון נוהג במ? בעת ההפגנה האחרונה נגד המימשל ה- צבאי, שנערכה בחודש פברואר בירושלים, בה בלטו אנשי העילית בהעדרם, גויסו אל- פי שוטרים כדי לחסום בפניה את הדרך אל